

αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι. καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἄραιοῦ τὸ πυκνὸν 12.26 παντάπασι δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται 13 ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντός ἀπεκρίνετο 14 καὶ ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις 16 ἀπὸ τουτέων ἀποκρινόμενων συμπήγνυται γῆ . . . τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται Δημόκριτος 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν. Πρβλ. ἀπόκρισις 2. Διακρίνομαι/εἶμαι διαφορετικός, be discernable/be distinct, Δημόκριτος 11 Ἡ δὲ γνησίη, ἀποκεκριμένη δὲ ταύτης. Πρβλ. διακρίνεσθαι, διακριτικῶς, διαφύεσθαι.

ἀπόκρισις (ἀντίθ. μίξις, σύμμιξις). Χωρισμός, separation, Ἀναξαγόρας 4.11 ταῦτα μὲν οὖν μοι λέλεκται περὶ τῆς ἀποκρίσιος. Πρβλ. ἀποκρίνεσθαι.

ἀποκωλύειν. Ἐμποδίζω, hinder/impede, Ἀναξαγόρας 4.14 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων.

ἀπολείπειν 1 (ἀντίθ. φέρειν). Ἀφήνω/ἐγκαταλείπω, relinquish, Ἡράκλειτος 56 ὅσα εἶδομεν καὶ ἐλάβομεν, ταῦτα ἀπολείπομεν Ἐμπεδοκλῆς 101 ἀπέλειπε ποδῶν 2 (συνών. ἀπόλλυσθαι, ἀντίθ. γίγνεσθαι). Ἐκλείπω/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Διογένης 7 τῶν δὲ τὰ μὲν γίνεται, τὰ δὲ ἀπολείπει. Πρβλ. ἀπολήγειν, ἀποθνήσκειν.

ἀπόλειψις (συνών. ὄλεθρος, ἀντίθ. γένεσις). Ἀφανισμός, destruction, Ἐμπεδοκλῆς 17.3 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπόλειψις. Πρβλ. θάνατος.

ἀπολήγειν (συνών. παύειν, ἀντίθ. ἐπιγίγνεσθαι). Παύω/χάνομαι, cease/perish, Ξενοφάνης 6.3 τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεσθαι οὐδ' ἀπολήξει Ἐμπεδοκλῆς 17.30 καὶ πρὸς τοῖς οὐτ' ἄρτι ἐπιγίνεται οὐδ' ἀπολήγει. Πρβλ. ἀπολείπειν, φθείρεσθαι.

ἀπολλύναι 1. Καταστρέφω, destroy, Δημόκριτος 159.4 τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις. Πρβλ. καταφθείρειν, ἐκλύειν 2. Χάνω, lose, Δημόκριτος 224 ἡ τοῦ πλέονος ἐπιθυμία